

ת"פ 61356/12/21 - מדינת ישראל נגד אורי נצר

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 61356-12-21 מדינת ישראל נ' נצר

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
בעניין: המאשימה מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז דרום

נגד הנאשם
אורי נצר
ע"י ב"כ עו"ד גיא זהבי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהכרעת דין מיום 1.3.2022 במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של **קבלת דבר בתחבולה**, לפי סעיף 416 בחוק העונשין התשל"ז-1977.

לפי כתב האישום המתוקן, בתקופה הרלוונטית עובר לנובמבר 2020 הנאשם עסק בשיווק ומשלוח חומרים כימיים המשמשים לייצור תוספות לבטון. במועד כלשהו עובר לתאריך 11.11.2020, התבקש הנאשם לשווק לרצועת עזה חומרים כימיים מסוימים, לרבות חומר למניעת קצף. הנאשם פנה ליבואן ממנו נהג לרכוש את החומר וזה מסר לו שהחומר אינו במלאי והציע לו חומר חליפי. הנאשם נענה להצעה ורכש את החומר החליפי במטרה להעבירו לרצועת עזה. הנאשם פנה לקצין המטה לאיכות הסביבה במפקדת תיאום פעולות בשטחים (להלן: "**קמ"ט**") לקבלת היתר להעברת החומר. הקמ"ט סביר כי ההרכב הכימי של החומר החליפי זהה לזה של החומר הרגיל ולכן נתן את ההיתר. הנאשם קיבל את ההיתר בידעו כי ההרכב הכימי של החומר החליפי אינו זהה לחומר הרגיל, בכך קיבל היתר תוך ניצול מכוון של טעות הזולת להעברת החומר החליפי לרצועת עזה.

2. הצדדים הגיעו להסכמות ביחס לרכיבי הענישה מלבד רכיב הקנס, לגביו נשמע טיעון בפניי בתאריך 2.5.2022.

טענות הצדדים

3. **המאשימה** טענה כי מאחר שמדובר בעבירות כלכליות שהנאשם קיווה להפיק מהן רווח כלכלי, גובה הקנס צריך להיות משמעותי, הן להרתעת היחיד והן להרתעת הרבים. המאשימה טענה, כי קיים פוטנציאל נזק גבוה לביטחון המדינה לו הייתה העבירה מושלמת.

נטען, כי המאשימה הסתפקה במאסר מותנה בלבד לאור גילו של הנאשם ונסיבות ביצוע העבירה ולכן יש לאזן את הרכיב העונשי בקנס משמעותי שבין 40,000 ל-60,000 ₪. המאשימה לא תמכה את עמדתה לעניין מתחם הקנס בפסיקה, אך הגישה חשבונית שסומנה ת/2 על מנת ללמד על ההיקף הכולל של העסקה.

4. **ב"כ הנאשם** התנגד לטיעון הכולל התייחסת לפגיעה פוטנציאלית בביטחון המדינה באופן החורג מעובדות כתב האישום המוסכמות. ב"כ הנאשם סבור כי עתירת המאשימה לקנס אינה מבוססת, הפנה לעבירות כלכליות בהיקף גדול יותר שבהן הוטלו קנסות נמוכים יותר והגיש אסמכתאות לעיון בית המשפט.

ב"כ הנאשם הפנה לעתירה מנהלית שהוגשה על ידי הנאשם [נ/1], ממנה עולה כי לאחר בדיקה של החומרים שהנאשם סיפק, המדינה חזרה בה מהחשד שמדובר בחומר שנקרא גפמין ובמסגרת העתירה המנהלית חזרה המדינה מהתנגדותה והחזירה את החומרים לחזקת הנאשם. בעניין זה, המאשימה הבהירה כי הוחזרו רק חומרים המותרים בהחזקה ולא כל החומרים.

עוד טען ב"כ הנאשם, כי היקף העסקה כולה 50,000 ₪, הנאשם הפסיד גם מכך שהחומרים שהוחזרו לו פג תוקפם, שכן עברה שנה מאז האירוע ולכן לא מדובר במי שהרוויח מהעסקה.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות האישיות של הנאשם, יליד 1935, שבמהלך השנים פעל לטובת המדינה וסייע בהקמתה. הנאשם מעולם לא הסתבך בפלילים וגם במקרה זה לא הייתה לו כוונה לעקיפת החוק והוא הורשע בעבירה של קבלת דבר בתחבולה ללא יסוד של מרמה. נטען, כי לנאשם אין מקורות כספיים ולכן בית המשפט התבקש להטיל עליו קנס מידתי.

5. **הנאשם** בעצמו מסר שהוא בן 87, עבד כל חייו ומעולם לא הסתבך. מסר שהיה לו עסק שקרס מבחינה כלכלית וכיום אין לו מקורות כספיים וגם לא פנסיה והוא עוסק במסחר כדי להתקיים. הנאשם תיאר את האירוע כאירוע קפקאי, שבו מילא טופס לא בסדר, הוא הודה וסיפר את כל מה שהיה.

קביעת מתחם העונש ההולם:

6. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

7. אין מחלוקת בין הצדדים, כי יש להטיל על הנאשם מאסר על תנאי וקנס, כאשר המחלוקת היא לגבי הרכיב הכספי בלבד.

8. בהתאם להוראת החוק, בית המשפט יקבע את מתחם הקנס על פי שיקולי הענישה וכן ייקח בחשבון

את מצבו הכלכלי של הנאשם כחלק מן המתחם.

המאשימה אינה חולקת על הטענה כי הנאשם מתפרנס ממסחר, לאחר שעסק כלכלי שלו קרס וכמו כן גם היא מפנה לגילו של הנאשם ולנסיבותיו האישיות. המחלוקת בין הצדדים היא לגבי מרכיב הרווחה בעקבות העבירה שהנאשם הורשע בביצועה ולגבי המשקל שיש לתת לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים.

בהתאם לחשבונית שהוגשה [ת/2] היקף העסקה כולה הוא כ-52,000 ₪. אין מחלוקת בין הצדדים כי החלק בעסקה שלגביו הורשע הנאשם מהווה חלק מסוים מתוך היקף העסקה הכוללת. אין מחלוקת כי חלק מהחומרים הוחזרו לנאשם בהסכמת המדינה, כעולה מהעתירה המנהלית [נ/1], פרט לשתי חביות של חומר המכונה סטירן שהוא חומר המונע קצף. פרט לכך, כללה ההזמנה 1,000 ליטר של חומר משמר ו-52 שקים של חומר גלם לייצור תוספי בטון.

בחנית העתירה המנהלית שהמאשימה איננה חולקת עליה וכן ת/2 שאותו הגישה המאשימה בעצמה, מלמדת כי היקף החומר המונע קצף במכלול העסקה הוא פחות מ-7,000 ₪ מסך העסקה כולה.

בנסיבות אלה, נראה כי גם לשיטת המאשימה זהו ההיקף הכספי של התחבולה.

מאידך, גם לשיטת הנאשם, שאר החומרים הוחזרו לו.

9. מקובלת עליי התנגדות ההגנה לטיעון המאשימה הכולל גם טעם ביטחוני במעשי הנאשם, דבר שלא הוכח בפניי וחורג מעובדות כתב האישום המתוקן שבו הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון.

10. המאשימה כאמור לא הגישה אסמכתאות לעונש. עיינתי באסמכתאות אליהן הפנתה ההגנה.

בת"פ 34212-06-18 **מדינת ישראל נ' אלמקייס** - הורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר בתחבולה בהיקף כספי של כ-52,000 ₪, כאשר הוא קיבל בתמורה סכום של כ-2,000 ₪. על הנאשם הוטלו 3 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 500 ₪ ופיצוי לנפגע העבירה.

בת"פ 24612-11-18 **מדינת ישראל נ' מנוסביץ'** - הנאשם הורשע בריבוי עבירות של קבלת דבר בתחבולה וכן עבירות לפי פקודת מס הכנסה. מדובר בעבירות בהיקף של מאות אלפי שקלים. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 30,000 ₪ ופיצוי לנפגעי העבירה.

בת"פ 52605-06-18 **מדינת ישראל נ' סידוף** - הנאשם הורשע בעבירות מרמה בהיקף של כחצי מיליון שקלים והוטל עליו מאסר על תנאי, 150 שעות של"צ וקנס בגובה 10,000 ₪.

11. בשים לב לאמור לעיל, בהינתן נתוניו האישיים של הנאשם הרלוונטיים לקביעת מתחם הקנס, היקף המרמה כפי שבית המשפט מבין אותו מהמסמכים שהוגשו והאסמכתאות אליהן הפנתה ההגנה, מתחם

הקנס במקרה זה נע בין 5,000 ועד 15,000 ₪.

12. במסגרת השיקולים שאותן בוחן בית המשפט בתוך מתחם הקנס, לקחתי בחשבון את גילו של הנאשם, העובדה שאין לו הרשעות קודמות, נטילת האחריות והחיסכון בזמן השיפוטי. לקחתי בחשבון גם את הצורך בהרתעת היחיד והרבים במקרה זה.

סוף דבר:

13, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירה שיש בה יסוד של מרמה או תחבולה.

ב. קנס בסך 10,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 15.7.2022.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

זכות ערעור כחוק.

לבקשת הצדדים, גזר הדין ניתן בהעדר ויפורסם במערכת.

המזכירות תמציא גזר הדין לב"כ הצדדים וכן לנאשם על פי כתובתו הרשומה.

ניתן היום, כ"ח אייר תשפ"ב, 29 מאי 2022, בהעדר הצדדים.